

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Ventzlaus interim Saxoniae & Luneburgi dux, cum Friderico Brunswici principe rem capit in controuersia agere, quæ ad arma peruenit. Nam idem Ventzlaus, firmato ad Alram flumum praesidio, crebre indè excursionibus terram infestauit Brunswicensem. Winsen nomen loco est in ditione Luneburgensi, vbi firmatum erat fortalitium, cuius hodie nulla extant vestigia. Alius interim Ventzlaus in Romano solio desidebat: cuius frater Sigismundus Vngariam obtinuit, per Ludouici proximi regis filiam, quam coniugem tenebat. Ea fœmina magnitudine dotis, quam regi afferbat, sublata in superbiam, cœpit regem contemnere: & vocato argentario, iusit auri monetam de suo nomine cudi, cum inscriptione: Maria rex Vngariae. Rex mansueti animi princeps, verbis castigari satis putauit fœmineam insolentiam: quam illa non muliebri levitate suscipiens, ipsam se repressit. Erant tum in aula, qui regi male vellent, arbitrati optimam accepisse occasionem eius subuertendi per reginam: quam sciebant amarissimè ab rege increpatam. Arbitrati fœmineam superbiam in ea furere, nusi sunt aggredi tentantes animum eius: Scimus, inquit, regem maligno in te animo, pridem grauiissime euectum, quem tu regem in regnum prouexisti: Si te vindicare constituis, & ab eius solui nexibus, scito procerum penè omnium auersum ab illo animum: si quid audes, facile prosperaberis. Stupuit fœmina, sed prudenter dissimulauit, vt omnia exploret consilia. Tum ait: Quis rerum modus tibi videtur, vt illum amoneamus? Ad hec ille: Inueniemus, qui cubantem tecum regem opprimant, modò intelligamus, quandò erit tecum in cubiculo: nam viuentem deturbare regno,

pluri-

plurimi laboris est. Tum illa, Arbitror nocte proxima cūbiturum: etiam, si aliud sentiat, facile inuitatus parabit. Hec illo omnia dicebat consilio, vt se proderent coniurati. Qui rem suggesserat, ita abit, vt fidem reginæ imploraret, omnia secretò agenda. Non abnuit ipsa. Sed ubi primum conuenit regem: Stupefacta, inquit, rem affero grandem, quæ tui capit is, nisi caueris, habet perniciem: Ita mecum quidam conuenit, vt proxima nocte te inuitem ad cubile: aderunt, & ferrum tibi intentabunt. Tu verò anime mi, vt se prodant coniurati, simulabu is noctis mecum quietem habiturū, secretius abiens. Probat rex consilium. Res geritur ex constituto. Iam noctis erat conticiniū, & coiurati irrumpunt regis cubicule: Regina, quæ nullū pro periculo somnum admisit, profundo se simulat sopore stratā. Vbi solā vident: Hec, inquit unus ex his, proditrix consilia nostra nudauit: volūtiq; in eam sauire. Tum alius, Noli, inquit, innoxiam perdere. Scio grauiter expostulasse cum illo ante paucos dies, vt facile quis intelligat illam non amare. Et exentes, in secreta se sua recipiunt, nihil tentasse simulant. Sed ante lucem appræhensi, pœnas dederunt.

CAPVT IX.

Hoc tempore comites Holsatiæ, Nicolaus, Adolphus, & Henrici iam premortui filij, Gerhardus, Albertus, Henricus, eoram Margareta Danorum, & iam Normannorum regina conuenerunt, totius Dania procerum voluntate, vt ducatus Sleswicensis meorum, quem ipsi deligant, iure feudi permittatur ad successionem legitimam: vtq; comites perpetuo sedere iuncti maneant in fide corona Danicæ: nec per ullam occasionem ad bella quisquam profiliat: Sed cūm aliquid inuicem natū fuerit questionis, Dani ex Holsatis,

& vi-

